

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/91/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010263
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dluhoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3515010263.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Dluhoša, PhD., členov G. Š. T. K. H. D., v trestnej veci obžalovaného R. R., trestne stíhaného pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 28. augusta 2015 takto

rozhodol:

O b ž a l o v a n ý : R. R., nar. XX.XX.XXXX H. D., F. R. E., Z. T. Č.. XXX/XX, t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Ilava,

je vinný, že

1) od presne nezisteného času najneskôr od jesene roku 2014 do dňa 01.03.2015 do 02.25 hod. si neoprávnene, od neznámej osoby z Piešťan a doposiaľ nezistených miest, naposledy zo slepej schránky umiestnenej pri jazere v Hornej Strede zadovažoval, prechovával a následne na rôznych miestach v Piešťanoch, náhodne za rôzne sumy, predával doposiaľ neustálenému počtu osôb metamfetamín (pervitín) v rôznych množstvách, pričom dňa 01.03.2015 v čase o 02.25 hod. v Novom Meste nad Váhom na Malinovského ulici pred vjazdom na čerpaciu stanicu Lukoil, kde o 02.30 hod. po predchádzajúcej výzve, podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku vec 1 ks vydal plastového uzatváracieho vrečka s obsahom bielej nešpecifikovanej kryštalickej látky o hmotnosti 6,6 gramu, pričom podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu

-2-

Policajného zboru, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz Bratislava sp. zn. ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2015/3511 bolo zistené, že v predloženom vrečku s tlakovým uzáverom sa nachádzal kryštalický materiál s hmotnosťou 6,099 gramu, ktorý obsahoval metamfetamín s priemerným zastúpením 78,6 %, pričom uvedené množstvo obsahovalo 4794 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 120 až 479 obvykle jednorázovým dávkam drogy a metamfetamín je zaradený, v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

2) ako vodič dňa 01.03.2015 v čase o 02.25 hod. riadil osobné motorové vozidlo značky Renault Scenic, evidenčné číslo vozidla T. XXXAU, zelenej metalízy v obci Nové Mesto nad Váhom po ulici Malinovského v smere od ul. Piešťanskej smerom na čerpaciu stanicu Lukoil, napriek tomu, že mu v tom čase bola rozsudkom Okresného súdu v Piešťanoch sp. zn. 2T/50/2013 zo dňa 24.06.2013, právoplatným dňa 24.06.2013, činnosť vedenia motorového vozidla na dobu v trvaní 3 (tri) roky zakázaná,

t e d a

v bode 1) rozsudku
neoprávnene zadovážil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu, psychotropnú látku,

v bode 2) rozsudku
maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

v bode 1) rozsudku
zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona,

v bode 2) rozsudku
prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.
2T/91/2015- 377

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obžalovanému ukladá ochranné proti-toxikomanické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 16.07.2015 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv/165/15/3304 zo dňa 16.07.2015, na obvineného R. R..

Obžalovaný je v tomto trestnom konaní stíhaný väzobne.

Po podaní obžaloby rozhodoval súd o väzbe obvineného na neverejnom zasadnutí dňa 28.07.2015, na ktorom v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 23Tos/86/2015-340 zo dňa 05.08.2015, rozhodol o tom, že obvineného ponecháva vo väzbe pre trvanie väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a jeho väzbu nenahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka. Súčasne konštatoval zánik väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného zákona.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 28.08.2015 a zistil nasledovné:

Obžalovaný R. R. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku, a po porade so svojou obhajkyňou urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv/165/15/3304 zo

dňa 16.07.2015, doručenej súdu dňa 16.07.2015, právne kvalifikovaných v bode 1. obžaloby ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) a v bode 2. obžaloby ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, že porozumel právnej kvalifikácii skutkov ako konkrétnych trestných činov. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zistiť stanovisko prítomnej prokurátorky v zmysle § 257 ods. 6

-4-

Trestného poriadku, ako aj stanovisko obhajkyne obžalovaného (per analogiam), súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom tiež podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere, a o ochrannom opatrení.

Z vyjadrení obžalovaného na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný.

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona kto neoprávnene

- a) vyrobí
- b) dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť,
- c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo
- d) prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje,

potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Vzhľadom na priznanie viny obžalovaného, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora a po vyjadrení obhajkyne obžalovaného prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaného opísané v bode 1. obžaloby pod skutkovú podstatu zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, pretože obžalovaný si neoprávnene zadovážil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu, psychotropnú látku. Protiprávne konanie, opísané v bode 2. obžaloby, subsumoval súd pod skutkovú podstatu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pretože obžalovaný maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti. Súd nemal za preukázanú absenciu trestnej zodpovednosti obžalovaného za tento skutok. U obžalovaného išlo o konanie úmyselné, keďže chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom (priamy úmysel). Zákomom chráneným záujmom je v predmetnej trestnej veci v bode 1. rozsudku záujem spoločnosti na ochrane zdravia obyvateľstva pred negatívnymi účinkami užívania zakázaných látok, v bode 2. rozsudku záujem spoločnosti na dodržiavaní jej právneho poriadku ako celku, tvoreného okrem normatívnych právnych aktov aj individuálnymi aktmi aplikácie práva, ukladajúcimi konkrétnym subjektom práva povinnosti, zákazy, príkazy a dovolenia.

Zo znaleckého posudku MUDr. C. M. K. G.. E. N., znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, ktorého závery boli so súhlasom procesných strán na hlavnom pojednávaní prečítané, vyplýva, že u obžalovaného ani v čase spáchania skutku ani v súčasnosti nešlo o žiadnu duševnú chorobu v zmysle choromyselnosti. Ide u neho o akcentovanosť osobnostnej štruktúry, na báze ktorej sa rozvinula závislosť od tvrdej drogy - budivého amínu metamfetamínu (pervitínu). Obžalovaný o tejto svojej závislosti vie. V čase spáchania skutkov vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania v plnom rozsahu. Rovnako jeho schopnosť toto svoje konanie ovládať bola v čase spáchania skutkov prítomná v plnom rozsahu. Obžalovaný je schopný chápať zmysel trestného konania. Znalci vzhľadom na závislosť obžalovaného navrhli uložiť mu ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že pred spáchaním skutku bol dvakrát súdne trestaný, pričom sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Prvé podmienené odsúdenie Krajským trestným súdom v Grazi (Rakúsko) zo dňa 12.04.2011 sa týkalo skutkových podstát hrubého nátlaku, šikanovania, obťažovania alebo útoku psychologického charakteru, vrátane úmyselne spôsobenej ujmy na zdraví. Rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 2T/50/2013 zo dňa 24.06.2013, bol uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest vo výmere 3 mesiace so skúšobnou dobou na 1 rok a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 3 roky.

Z evidenčnej karty vodiča (č.l. 365-367 spisu) vyplýva, že obžalovanému bol v admini-stratívnom konaní uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 50 mesiacov, ktorý vykonával od 20.06.2011 do 20.08.2015.

Zo správy riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Ilava (č.l. 351 spisu) vyplýva, že obvinený sa dňa 07.07.2015 dopustil počas výkonu väzby disciplinárneho previnenia nadväzovaním nepo-voleného kontaktu s inými osobami.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred pácha-ateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliad-ne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okol-nosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. d) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých alebo ako osoba vo vyššom veku, ak táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť.

-6-

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

U obžalovaného súd identifikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu skutku a úprimne ho oľutoval) a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov).

Obžalovaný sa ku skutku priznal, jeho spáchanie oľutoval. Takýto postoj obžalovaný prezentoval vo všetkých štádiách trestného konania. Na hlavnom pojednávaní vykonal vyhlásenie o svojej vine (§ 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku), čo súd na prospech obžalovaného zohľadnil ako okolnosť, umožňujúcu zredukovať predpokladanú časovú náročnosť dokazovania a skôr dospieť k výsledku o vine a treste. S poukazom na to, na osobu obžalovaného, na jeho sociálne pomery a možnosti jeho nápravy dospel súd k názoru, že úhrnný trest odňatia slobody ukladaný na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby je trestom zákonným a primeraným. U obžalovaného neboli zistené také špecifické okolnosti prípadu, pre ktoré by mu súd mohol uložiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Ani také, pre ktoré by bolo možné u neho uvažovať o podmieňanom odklade výkonu trestu s prípadným uložením probačného dohľadu. V jeho osobe nejde o prvopáchatel'a, ktorý sa len tak znenazdajky dal na scestie z dôvodu životnej neskúsenosti. Takémuto vnímaniu bránia jeho dva trestnoprávne postihy z minulosti za úmyselnú trestnú činnosť, ako aj administratívny postih z roku 2011, ktorým mu bola uložená sankcia zákazu činnosti. Množstvo zaistenej drogy, ako aj skutkové okolnosti prípadu, kedy toto množstvo priamo súviselo s dílerskou aktivitou obžalovaného, sofistikovaný spôsob, ako sa k ostatnej dodávke drogy dostal, svedčí o zapojení sa do typickej protiprávnej činnosti metódami využívanými organizovaným zločinom. Na obžalovaného je v záujme efektívnejšieho dosiahnutia účelu trestu preto potrebné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody. Že obžalovaný by chcel byť so
2T/91/2015- 379

svojím malým dieťaťom, zaiste možno chápať, avšak na to, že má dieťa, mal myslieť predtým, ako sa dopustil konania, o protiprávnosti ktorého nemohol mať žiadnu pochybnosť, ani pokiaľ ide o výmere trestnej sankcie, hroziacej mu v prípade jeho odhalenia. S poukazom na uvedené uložil súd obžalovanému podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu uloženého za úmyselný trestný čin. Keďže skutku č. 2 a ním spáchaného trestného činu sa obžalovaný dopustil v súvislosti s riadením motorového vozidla, podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu súd uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 3 roky. Takto uložený trest považuje súd s poukazom na okolnosti tohto prípadu za zákonný, dôvodný a primeraný, od ktorého možno dôvodne očakávať efektívnu nápravu obžalovaného do budúcnosti. Uložený trest súčasne primeranou mierou vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Vychádzajúc z odborného názoru znalcov skúmajúcich duševný stav obžalovaného mu súd podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.